

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 185 (XXIX) — Nr. 97

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 2 februarie 2017

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
	HOTĂRĂRI ALE SENATULUI	
6.	— Hotărâre pentru modificarea Hotărârii Senatului nr. 166/2016 privind aprobarea componenței numerice și nominale a comisiilor permanente ale Senatului	2
	ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
	Decizia nr. 28 din 17 octombrie 2016 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept)	3–8

HOTĂRĂRI ALE SENATULUI

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

HOTĂRÂRE

pentru modificarea Hotărârii Senatului nr. 166/2016 privind aprobarea componenței numerice și nominale a comisiilor permanente ale Senatului

În temeiul prevederilor art. 64 alin. (4) și art. 67 din Constituția României, republicată, precum și ale art. 46 și 47 din Regulamentul Senatului, aprobat prin Hotărârea Senatului nr. 28/2005, republicat,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Hotărârea Senatului nr. 166/2016 privind aprobarea componenței numerice și nominale a comisiilor permanente ale Senatului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.043 din 23 decembrie 2016, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La anexa nr. 1 — Componența Comisiei juridice, de numiri, disciplină, imunități și validări:

— domnul senator Pavel Marian — Grupul parlamentar al Partidului Social Democrat — se include în componența comisiei în locul doamnei senator Federovici Doina-Elena — Grupul parlamentar al Partidului Social Democrat;

— domnul senator Brăiloiu Tit-Liviu — Grupul parlamentar al Partidului Social Democrat — se include în componența comisiei în locul domnului senator Țuțuianu Adrian — Grupul parlamentar al Partidului Social Democrat.

2. La anexa nr. 2 — Componența Comisiei pentru constituționalitate, libertăți civile și monitorizare a executării hotărârilor Curții Europene a Drepturilor Omului, domnul senator Pereș Alexandru — Grupul parlamentar al Partidului Național Liberal — iese din componența comisiei.

3. La anexa nr. 3 — Componența Comisiei pentru buget, finanțe, activitate bancară și piață de capital, domnul senator Lupu Victorel — Grupul parlamentar al Partidului Social Democrat — se include în componența comisiei în locul domnului senator Bădălău Nicolae — Grupul parlamentar al Partidului Social Democrat.

4. La anexa nr. 5 — Componența Comisiei pentru agricultură, silvicultură și dezvoltare rurală, domnul senator Pereș Alexandru — Grupul parlamentar al Partidului Național Liberal — se include în componența comisiei în locul domnului senator Chirteș Ioan-Cristian — Grupul parlamentar al Partidului Național Liberal.

5. La anexa nr. 6 — Componența Comisiei pentru politică externă, domnul senator Popescu-Tăriceanu Călin-Constantin-Anton — Grupul parlamentar al Partidului Alianța Liberalilor și Democraților — se include în componența comisiei.

6. La anexa nr. 7 — Componența Comisiei pentru administrație publică și organizarea teritoriului, domnul senator Trufin Lucian — Grupul parlamentar al Partidului Social Democrat — se include în componența comisiei în locul domnului senator Stănescu Paul — Grupul parlamentar al Partidului Social Democrat.

7. La anexa nr. 8 — Componența Comisiei pentru apărare, ordine publică și siguranță națională, domnul senator László Attila — Grupul parlamentar al Uniunii Democrate Maghiare din România — se include în componența comisiei în locul domnului senator Verestóy Attila — Grupul parlamentar al Uniunii Democrate Maghiare din România.

8. La anexa nr. 9 — Componența Comisiei pentru muncă, familie și protecție socială:

— domnul senator Marciu Ovidiu-Cristian-Dan — Grupul parlamentar al Partidului Social Democrat — se include în componența comisiei în locul domnului senator Lupu Victorel — Grupul parlamentar al Partidului Social Democrat;

— domnul senator Stângă George-Cătălin — Grupul parlamentar al Partidului Național Liberal — iese din componența comisiei.

9. La anexa nr. 13 — Componența Comisiei pentru drepturile omului, culte și minorități:

— domnul senator Bădălău Nicolae — Grupul parlamentar al Partidului Social Democrat — se include în componența comisiei în locul domnului senator Marciu Ovidiu-Cristian-Dan — Grupul parlamentar al Partidului Social Democrat;

— domnul senator Stănescu Paul — Grupul parlamentar al Partidului Social Democrat — se include în componența comisiei în locul domnului senator Trufin Lucian — Grupul parlamentar al Partidului Social Democrat.

10. La anexa nr. 21 — Componența Comisiei pentru mediu, domnul senator Stângă George-Cătălin — Grupul parlamentar al Partidului Național Liberal — se include în componența comisiei în locul domnului senator Chirteș Ioan-Cristian — Grupul parlamentar al Partidului Național Liberal.

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 1 februarie 2017, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE SENATULUI

CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON POPESCU-TĂRICEANU

București, 1 februarie 2017.

Nr. 6.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 28**din 17 octombrie 2016**

Dosar nr. 1.812/1/2016

Iulia Cristina Tarcea	— președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție, președintele completului
Lavinia Curelea	— președintele delegat al Secției I civile
Roxana Popa	— președintele delegat al Secției a II-a civile
Ionel Barbă	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Lavinia Dascălu	— judecător la Secția I civilă
Raluca Moglan	— judecător la Secția I civilă
Carmen Elena Popoiag	— judecător la Secția I civilă
Nicoleta Țândăreanu	— judecător la Secția I civilă
Bianca Elena Țândărescu	— judecător la Secția I civilă
Minodora Condoiu	— judecător la Secția a II-a civilă
Rodica Dorin	— judecător la Secția a II-a civilă
Rodica Zaharia	— judecător la Secția a II-a civilă
Ileana Izabela Dolache	— judecător la Secția a II-a civilă
Iulia Manuela Cîrnu	— judecător la Secția a II-a civilă
Cezar Hîncu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Liliana Vișan	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Adriana Elena Gherasim	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Dana Iarina Vartires	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Iuliana Măiereanu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept ce formează obiectul Dosarului nr. 1.812/1/2016 a fost constituit conform dispozițiilor art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă și ale art. 27⁵ alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Ședința este prezidată de doamna judecător Iulia Cristina Tarcea, președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

La ședința de judecată participă doamna Mihaela Lorena Mitroi, magistrat-asistent desemnat în conformitate cu dispozițiile art. 27⁶ din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a luat în examinare sesizarea formulată de Curtea de Apel Oradea — Secția I civilă în Dosarul nr. 936/108/2015 privind pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea modului de interpretare și aplicare a dispozițiilor art. 83² alin. (1) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Magistratul-asistent prezintă referatul cauzei, arătând că la dosarul cauzei a fost depus raportul întocmit de judecătorii-raportori, care a fost comunicat părților, în conformitate cu dispozițiile art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă, fiind formulat punct de vedere de către apelantul-contestator.

Doamna judecător Iulia Cristina Tarcea, președintele completului de judecată, a constatat că nu există chestiuni prealabile sau excepții, iar completul de judecată a rămas în pronunțare asupra admisibilității sesizării privind pronunțarea unei hotărâri prealabile.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

1. Curtea de Apel Oradea — Secția I civilă a dispus, prin Încheierea din data de 13 aprilie 2016, în Dosarul nr. 936/108/2015, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în baza art. 519 din Codul de procedură civilă, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept: interpretarea prevederilor art. 83² alin. (1) din Legea nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, respectiv dacă dispozițiile Legii nr. 118/2014 pentru completarea Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor se aplică doar pentru infracțiunile de corupție, infracțiunile asimilate infracțiunilor de corupție sau infracțiunile săvârșite în legătură cu acestea, săvârșite anterior intrării în vigoare a legii sau doar ulterior acestui moment.

II. Expunerea succintă a procesului

2. Prin cererea înregistrată la Tribunalul Arad la data de 6 aprilie 2015, contestatorul T.A.Ș. a solicitat, în contradictoriu cu intimata Casa Județeană de Pensii Arad, să se dispună anularea în parte a Deciziei din 21 octombrie 2014 și a Deciziei din 23 decembrie 2014, emise de intimată, prin care i s-a acordat pensia anticipată parțială în baza Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, cu modificările și completările ulterioare, referitor la data acordării pensiei, cu data de 20 decembrie 2013, în loc de 4 august 2014. Totodată, a solicitat să fie obligată intimata să pună în plată Decizia din 31 octombrie 2009 și să-i plătească sumele ce reprezintă diferența dintre pensia stabilită prin Decizia din 21 octombrie 2014 și cea stabilită prin Decizia din 31 octombrie 2009, începând cu data de 20 decembrie 2013.

3. Prin Sentința civilă nr. 414 din 18 iunie 2015, pronunțată de Tribunalul Arad — Secția I civilă în Dosarul nr. 936/108/2015, prima instanță a respins ca neîntemeiată excepția de prematuritate a introducerii acțiunii, invocată de intimată, precum și contestația formulată de contestator, fără acordarea cheltuielilor de judecată.

4. În motivarea hotărârii, prima instanță a reținut, cu privire la excepția prematurității introducerii acțiunii, că, potrivit Deciziei Curții Constituționale nr. 956 din 13 noiembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 838 din 12 decembrie 2012, dispozițiile art. 151 alin. (2) din Legea nr. 263/2010, cu modificările și completările ulterioare, sunt constituționale în măsura în care se interpretează că nesoluționarea contestațiilor și necomunicarea în termenul legal a hotărârilor Comisiei Centrale

de Contestații, respectiv ale comisiilor de contestații nu împiedică accesul la justiție. Cum contestatorul a formulat contestație în termenul legal, dar aceasta nu a fost soluționată de către Comisia Centrală de Contestații în termen de 45 de zile, conform art. 150 alin. (4) din Legea nr. 263/2010, cu modificările și completările ulterioare, contestatorului nu îi poate fi încălcat dreptul de acces la justiție pentru motivul că nu i s-a soluționat contestația în termen legal și nici obstaculat dreptul de a se adresa instanțelor judecătorești pentru a-și vedea realizate pretențiile.

5. Pe fondul cauzei, tribunalul a reținut că partea a contestat deciziile din 21 octombrie 2014 și din 23 decembrie 2014, solicitând anularea acestora în parte, în ceea ce privește data acordării pensiei, în sensul de a se dispune acordarea pensiei începând cu data solicitării, respectiv cu data de 20 decembrie 2013, în loc de 4 august 2014.

6. Instanța a constatat că, prin cele două decizii contestate, drepturile de pensie s-au acordat începând cu data de 4 august 2014, deoarece prin cererea din 4 august 2014 contestatorul a completat documentația și a depus la dosarul de pensie decretul de eliberare din funcție.

7. Într-adevăr, contestatorul a formulat cerere de acordare a pensiei de serviciu la data de 20 decembrie 2013, dar aceasta nu a putut fi soluționată deoarece intimata avea nevoie de decretul de eliberare din funcție, întrucât contestatorul a fost judecător, iar conform art. 85 alin. (3) teza a doua din Legea nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, plata pensiei se face de la data prevăzută în decretul Președintelui României ca fiind cea a eliberării din funcție sau, în cazul lipsei unei astfel de date, de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a decretului Președintelui României de eliberare din funcție.

8. Astfel, data acordării drepturilor de pensie de asigurări sociale s-a stabilit potrivit cererii contestatorului, în mod corect, începând cu data de 4 august 2014 și în conformitate cu dispozițiile art. 103 alin. (1) și (2) din Legea nr. 263/2010, cu modificările și completările ulterioare, care prevăd că pensia se acordă titularului, în baza cererii care se depune la casele teritoriale de pensii, la data îndeplinirii condițiilor de pensionare, coroborat cu dispozițiile art. 105 din Legea nr. 263/2010, cu modificările și completările ulterioare, care prevăd că pensia anticipată parțială se plătește „de la data încetării calității de asigurat”.

9. În cazul contestatorului, încetarea calității de asigurat este data eliberării din funcția de judecător, respectiv data de 31 iulie 2014, conform decretului care a fost publicat în Monitorul Oficial al României, la fel cum și numirea în funcția de judecător se face prin decret de către Președintele României, la propunerea Consiliului Superior al Magistraturii, conform art. 31 alin. (1) din Legea nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

10. În ceea ce privește capătul al doilea din contestația formulată, instanța de fond a reținut, în primul rând, că partea contestatoare a indicat greșit în petitul acțiunii data deciziei, care este din 31 iulie 2009, și nu din data de 31 octombrie 2009.

11. De asemenea, s-a mai reținut că prin Decizia din 31 iulie 2009 a fost stabilită în favoarea contestatorului pensia de serviciu conform Legii nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, întrucât contestatorul avea calitatea de judecător.

12. Această decizie nu a fost pusă în plată, deoarece contestatorul a solicitat, prin cererea înregistrată la data de 16 octombrie 2009, suspendarea punerii în plată a deciziei, întrucât și-a continuat activitatea în cadrul Judecătoriei Ineu.

13. În perioada dintre emiterea Deciziei din 31 iulie 2009 și a deciziilor din 21 octombrie 2014 și 23 decembrie 2014, contestatorul a fost condamnat definitiv pentru săvârșirea unei infracțiuni, fapt ce rezultă din decretul prin care acesta a fost eliberat din funcție ca urmare a condamnării definitive, și nu ca urmare a pensionării anticipate sau la limita de vârstă.

14. Prin urmare, s-a apreciat că, fiind eliberat din funcție ca urmare a unei condamnări definitive, după intrarea în vigoare a Legii nr. 118/2014, contestatorul nu poate fi beneficiarul pensiei

de serviciu, așa cum prevede art. 83² alin. (1) și (2) din Legea nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, articol ce a fost introdus prin Legea nr. 118/2014.

15. În ceea ce privește aplicarea legii în timp, instanța a reținut că nu este vorba despre aplicarea retroactivă a Legii nr. 118/2014, ci despre aplicarea acesteia la situațiile în curs, cum este și situația contestatorului care a săvârșit infracțiunea și a fost condamnat definitiv pentru aceasta înainte de intrarea în vigoare a Legii nr. 118/2014, dar a fost eliberat din funcția de judecător după intrarea în vigoare a acestei legi, care îi interzice dreptul la pensie de serviciu.

16. În acest caz s-a reținut că este aplicabil principiul aplicării imediate a legii noi situațiilor în curs de desfășurare, cum este și situația contestatorului care a fost eliberat din funcția de judecător sub imperiul modificărilor aduse prin Legea nr. 118/2014, astfel încât această lege îi este aplicabilă.

17. Pe perioada cât contestatorul a fost cercetat penal, acesta a fost suspendat din funcția de judecător, nu s-a aflat în pensie pentru a încasa pensia specială, nu a primit indemnizația de judecător, fiind suspendat, iar la data când a fost eliberat din funcția de judecător a fost eliberat ca urmare a condamnării definitive sub imperiul modificărilor Legii nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, aduse prin Legea nr. 118/2014, astfel încât aceste modificări îi sunt aplicabile și nu mai poate beneficia de pensie de serviciu.

18. Împotriva acestei hotărâri a declarat apel contestatorul, susținând că Decizia din 31 iulie 2009 trebuie pusă în plată cu data eliberării sale din funcție, fără a fi afectată de modificările legislative ulterioare. Fapta pentru care a fost condamnat definitiv a fost săvârșită înainte de apariția Legii nr. 118/2014, iar aceasta nu are puterea de a retroactiva în materia asigurărilor sociale, deoarece se bucură de un drept câștigat încă din 31 iulie 2009, când pensia de serviciu a fost stabilită prin decizie definitivă, necontestată, cu mult înainte de săvârșirea faptei penale, fiind suspendată punerea în plată la cererea sa, având o vechime în magistratură cu mult peste stagiul necesar pensionării.

19. A arătat că a solicitat în repetate rânduri eliberarea sa din funcție prin demisie, însă Consiliul Superior al Magistraturii a hotărât eliberarea din funcție abia la data de 3 iulie 2014, decretul de eliberare fiind publicat la 30 iulie 2014.

20. Pe de altă parte, contestatorul a arătat că, în realitate, eliberarea din funcție s-a produs *ope legis* la data condamnării definitive, conform dispozițiilor Legii nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, iar la acea dată nu era în vigoare Legea nr. 118/2014.

21. Drept urmare, contestatorul a apreciat că se află în situația unui drept câștigat, care nu poate fi ignorat și în acest sens sunt de observat dispozițiile art. 15 alin. (2) din Constituția României și art. 6 din Codul civil care consacră principiul neretroactivității legii civile, care nu poate să dispună și să modifice drepturi câștigate în cazul unei fapte săvârșite înainte de intrarea ei în vigoare.

22. Investită fiind cu soluționarea apelului, Curtea de Apel Oradea — Secția I civilă, din oficiu, a dispus sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, luând act de renunțarea contestatorului la cererea de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție cu aceeași întrebare preliminară, și a solicitat interpretarea prevederilor art. 83² alin. (1) din Legea nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, respectiv dacă dispozițiile Legii nr. 118/2014 se aplică doar pentru infracțiunile de corupție, infracțiunile asimilate infracțiunilor de corupție sau infracțiunile săvârșite în legătură cu acestea, săvârșite anterior intrării în vigoare a legii sau doar ulterior acestui moment.

III. Motivele de admisibilitate reținute de titularul sesizării

23. Prin Încheierea de sesizare din data de 13 aprilie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 936/108/2015, Curtea de Apel Oradea — Secția I civilă a constatat admisibilitatea sesizării Înaltei Curți de

Casație și Justiție, în conformitate cu dispozițiile art. 519 din Codul de procedură civilă, motivat de următoarele aspecte:

24. De lămurirea modului de interpretare/aplicare a dispozițiilor art. 83² alin. (1) din Legea nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, depinde soluționarea pe fond a cauzei, întrucât în speță se solicită, în principal, anularea deciziei emise de intimata Casa Județeană de Pensii Arad, prin care apelantului i s-a acordat pensia anticipată parțial în cuantumul reglementat de Legea nr. 263/2010, cu modificările și completările ulterioare, ca urmare a completării Legii nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, aduse prin Legea nr. 118/2014, prin introducerea art. 83² alin. (1), care reglementează că: „Nu beneficiază de pensia de serviciu prevăzută la art. 82 și 83¹ și de indemnizația prevăzută la art. 81 judecătorii (...) care, chiar ulterior eliberării din funcție, au fost condamnați definitiv ori s-a dispus amânarea aplicării pedepsei pentru o infracțiune de corupție, o infracțiune asimilată infracțiunilor de corupție sau o infracțiune în legătură cu acestea, săvârșite înainte de eliberarea din funcție. Aceste persoane beneficiază de pensie în sistemul public în condițiile legii.”

25. Problema de drept enunțată este nouă, deoarece, prin consultarea jurisprudenței, s-a constatat că asupra acestei probleme Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat printr-o altă hotărâre.

26. Problema de drept nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, conform evidențelor Înaltei Curți de Casație și Justiție, consultate la data formulării sesizării.

IV. Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

27. Așa cum s-a reținut prin încheierea de sesizare, apelantul-contestator a arătat că decizia de calcul al pensiei de serviciu din 31 iulie 2009 este definitivă și prin aceasta i s-a stabilit un drept, iar asupra acestui drept nu poate produce efecte art. 83² alin. (1) din Legea nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, articol ce a fost introdus prin Legea nr. 118/2014, întrucât în caz contrar legea ar retroactiva.

28. A apreciat că în sensul susținerilor sale pledează și faptul că în art. II al proiectului de lege pentru completarea Legii nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, s-a stabilit ca prevederile acestei legi să se aplice și magistraților condamnați definitiv anterior, indiferent de momentul pensionării. Ulterior, sintagma magistrați condamnați definitiv anterior, indiferent de momentul pensionării, a fost înlăturată din lege, ca dovadă că legiuitorul nu a intenționat să mai facă aplicabile aceste dispoziții și magistraților condamnați anterior intrării în vigoare a legii, realizând că astfel ar fi încălcată Constituția României și principiul neretroactivității legii.

29. Inițial, apelantul a solicitat sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, dar ulterior a renunțat la cererea sa, sesizarea fiind făcută de instanță, din oficiu.

30. Intimata nu și-a exprimat punctul de vedere cu privire la chestiunea de drept ce face obiectul sesizării.

31. După comunicarea raportului, potrivit dispozițiilor art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă, apelantul-contestator, prin avocatul ales, a depus punctul său de vedere privind chestiunea de drept supusă judecării, prezentând situația de fapt și de drept a cauzei și arătând că în mod greșit s-a refuzat punerea în plată a Deciziei din 31 iulie 2009 pe considerentul că ar fi aplicabile dispozițiile Legii nr. 118/2014 și unor fapte sau condamnări anterioare intrării acesteia în vigoare.

V. Punctul de vedere al completului de judecată cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

32. Completul de judecată al Curții de Apel Oradea — Secția I civilă a apreciat că dispozițiile Legii nr. 118/2014 pentru completarea Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor se aplică doar pentru infracțiunile de corupție, infracțiunile asimilate infracțiunilor de corupție sau infracțiunile

săvârșite în legătură cu acestea ulterior intrării în vigoare a acestei legi, având în vedere exigențele pe care le cuprinde principiul securității juridice, respectiv neretroactivitatea, accesibilitatea și previzibilitatea legii, principiu ce a fost consacrat și a cunoscut o continuă îmbogățire în dreptul european, atât la nivel general comunitar, cât și în materia protecției drepturilor omului.

33. Cât privește neretroactivitatea legii, consacrată prin Constituția României, acest principiu a devenit obligatoriu atât pentru judecătorul care aplică legea, cât și pentru legiuitor, care este ținut să-l respecte în procesul de legiferare, întrucât constituie o garanție fundamentală a drepturilor constituționale.

34. Curtea Constituțională a sancționat în repetate rânduri încălcarea principiului neretroactivității legii, contribuind totodată la definirea lui.

35. Astfel, în Decizia nr. 436 din 8 iulie 2014 referitoare la admiterea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 52 alin. (3) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 523 din 14 iulie 2014, Curtea Constituțională a statuat că legea nouă nu poate dispune cu privire la consecințe și efecte cu privire la fapte care, înainte de intrarea ei în vigoare, au dat naștere sau, după caz, au modificat sau au stins o situație juridică ori cu privire la efecte pe care acea situație juridică le-a produs înainte de aceeași dată.

36. Urmând raționamentul Curții Constituționale, infracțiunile de corupție săvârșite anterior modificării Legii nr. 303/2004, republicată, reprezintă, din punctul de vedere al conflictului de legi în timp, *facta praeterita*, realizată în întregime înainte de intrarea în vigoare a legii noi și pentru care, dacă i s-ar aplica o lege ulterioară, ar însemna să i se atribuie efect retroactiv.

VI. Jurisprudența instanțelor naționale în materie

37. În urma solicitării adresate de către Înalta Curte de Casație și Justiție, instanțele naționale au comunicat că nu s-au identificat hotărâri judecătorești care să vizeze problema de drept în discuție.

38. Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, prin Adresa nr. 477/C/2043/III-5/2016 din 24 iunie 2016, a comunicat că, la nivelul Secției judiciare — Serviciul judiciar civil, nu se verifică, în prezent, practică judiciară, în vederea promovării unui eventual recurs în interesul legii în problema de drept care formează obiectul prezentei sesizări.

VII. Raportul asupra chestiunii de drept

39. Prin raportul întocmit în cauză, în conformitate cu dispozițiile art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă, s-a apreciat că nu sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate a mecanismului privind pronunțarea unei hotărâri prealabile, potrivit dispozițiilor art. 519 din Codul de procedură civilă.

VIII. Înalta Curte de Casație și Justiție

40. Examinând sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, raportul întocmit de judecătorii-raportori și chestiunea de drept ce se solicită a fi dezlegată, constată următoarele:

41. Potrivit dispozițiilor art. 519 din Codul de procedură civilă: „*Dacă, în cursul judecării, un complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, constatând că o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, este nouă și asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va putea solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.*”

42. Prealabil analizei condițiilor de admisibilitate a sesizării de față, se observă că textul întrebării evidențiază o dublă condiționalitate prin folosirea cuvântului „doar”, atât din

perspectiva câmpului de aplicare a infracțiunilor pentru care se instituie pierderea beneficiului pensiei de serviciu, cât și din cea a aplicării în timp a normei de drept introduse în Legea nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prin Legea nr. 118/2014. Modul de formulare a acestei întrebări tinde să obțină o interpretare dată și asupra chestiunii vizând sfera infracțiunilor care sunt deja enumerate în textul art. 83² din Legea nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în condițiile în care infracțiunea pentru care a fost condamnat contestatorul din litigiul principal este una dintre cele prevăzute de textul analizat. Or, în această situație, modul de adresare a întrebării prealabile din perspectiva interpretării textului asupra infracțiunilor care atrag aplicabilitatea respectivei norme devine superfluu, fără a prezenta nicio relevanță în raport cu împrejurările de fapt din litigiul aflat pe rolul instanței de trimitere.

43. În privința condițiilor de admisibilitate pentru declanșarea acestei proceduri, legiuitorul a prevăzut care sunt acestea, fiind necesar ca aceste cerințe să fie întrunite în mod cumulativ.

44. Prioritar, se impune deci o analiză a fiecăreia dintre condițiile de admisibilitate a sesizării.

45. Cu privire la prima cerință — existența unei cauze în curs de judecată — se constată din actele dosarului că, în prezent, cauza se află în curs de judecată în faza procesuală a apelului, nefiind pronunțată până la acest moment o hotărâre definitivă.

46. Acțiunea introductivă este un litigiu privind asigurările sociale, care se află în competența de primă instanță a tribunalului și se soluționează prin hotărâre supusă numai apelului, potrivit dispozițiilor art. 96 pct. 2 și ale art. 483 alin. (2) din Codul de procedură civilă. Prin urmare, curtea de apel care a înaintat sesizarea judecă pricina în ultimă instanță, astfel că se constată îndeplinită și cea de-a doua cerință de admisibilitate — cauza care face obiectul judecării să se afle în competența legală a unui complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului investit să o soluționeze în ultimă instanță.

47. Referitor la noutatea chestiunii de drept ce face obiectul sesizării pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile, textul ce se cere a fi interpretat este introdus în Legea nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prin Legea nr. 118/2014, un act normativ relativ recent intrat în vigoare, la 27 iulie 2014.

48. Este de reținut că instanțele judecătorești nu au fost chemate să se pronunțe în aplicarea dispozițiilor legale ce fac obiectul sesizării de față, astfel încât nu se pot constata existența și dezvoltarea unei jurisprudențe în această materie, și din acest punct de vedere fiind îndeplinită condiția privind caracterul de noutate al chestiunii de drept deduse judecării.

49. Din verificarea evidențelor Înaltei Curți de Casație și Justiție se constată că aceasta nu a statuat anterior asupra prezentei chestiuni de drept, nefiind pronunțată o decizie în interesul legii sau o altă hotărâre prealabilă având acest obiect.

50. Cât privește cerința referitoare la ivirea unei chestiuni de drept de a cărei lămurire să depindă soluționarea pe fond a cauzei, această condiție de admisibilitate nu este îndeplinită.

51. De lămurirea chestiunii de drept reprezentate de interpretarea prevederilor art. 83² alin. (1) din Legea nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, respectiv dacă dispozițiile Legii nr. 118/2014 pentru completarea Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor se aplică doar pentru infracțiunile de corupție, infracțiunile asimilate infracțiunilor de corupție sau infracțiunilor săvârșite în legătură cu acestea, săvârșite anterior intrării în vigoare a legii sau doar ulterior acestui moment trebuie să depindă soluționarea pe fond a cauzei aflate în curs de judecată.

52. Ceea ce interesează cu preponderență în stabilirea dreptului la pensia de serviciu este motivul eliberării din funcție a magistratului.

53. Inițial, problema pensiei de serviciu a magistratilor a fost reglementată de dispozițiile art. 81 din Legea nr. 303/2004 privind statutul magistratilor¹ cu următoarea formulare:

„Art. 81. — (1) Magistratii cu o vechime de cel puțin 25 de ani în magistratură beneficiază, la împlinirea vârstei prevăzute de lege, de pensie de serviciu, în cuantum de 80% din venitul brut realizat în ultima lună de activitate înainte de data pensionării.

(2) Pentru fiecare an care depășește vechimea în magistratură prevăzută la alin. (1) se adaugă la cuantumul pensiei câte 1% din venit, fără a se putea depăși venitul brut avut la data pensionării.

(3) De pensia de serviciu beneficiază și magistratii cu o vechime în magistratură între 20 și 25 de ani, în acest caz cuantumul pensiei prevăzută la alin. (1) fiind micșorat cu 1% pentru fiecare an care lipsește din vechimea integrală.

(4) Persoanele care îndeplinesc condițiile de vechime prevăzute la alin. (1) și (3) numai în funcția de judecător sau procuror beneficiază de pensie de serviciu, chiar dacă la data pensionării au o altă ocupație. În acest caz, pensia se stabilește pe baza drepturilor salariale pe care le are un magistrat în funcție în condiții identice de vechime și nivel al instanței sau parchetului.

(5) De prevederile alin. (4) pot beneficia numai persoanele care au fost eliberate din funcția de magistrat din motive neimputabile.”

54. Dispozițiile care reglementează pensia de serviciu a magistratilor și a celui alt personal au fost modificate succesiv, legea fiind renumerotată și republicată, astfel că art. 81 a devenit art. 82 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

55. Forma în vigoare în prezent a textelor legale care reglementează dreptul la pensia de serviciu este următoarea:

„Art. 82. — (1) Judecătorii, procurorii, magistratii-asistenți de la Înalta Curte de Casație și Justiție și personalul de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor, precum și foștii judecători și procurori financiari și consilierii de conturi de la secția jurisdicțională care au exercitat aceste funcții la Curtea de Conturi, cu o vechime de cel puțin 25 de ani în funcția de judecător ori procuror, magistrat-asistent sau personal de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor, precum și în funcția de judecător ori procuror financiar sau consilier de conturi de la secția jurisdicțională care au exercitat aceste funcții la Curtea de Conturi se pot pensiona la cerere și pot beneficia, la împlinirea vârstei de 60 de ani, de pensie de serviciu, în cuantum de 80% din baza de calcul reprezentată de indemnizația de încadrare brută lunară sau de salariul de bază brut lunar, după caz, și sporurile avute în ultima lună de activitate înainte de data pensionării.

(2) Judecătorii, procurorii, magistratii-asistenți de la Înalta Curte de Casație și Justiție, personalul de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor, precum și foștii judecători și procurori financiari și consilierii de conturi de la secția jurisdicțională care au exercitat aceste funcții la Curtea de Conturi se pot pensiona la cerere înainte de împlinirea vârstei de 60 de ani și beneficiază de pensia prevăzută la alin. (1), dacă au o vechime de cel puțin 25 de ani numai în funcția de judecător, procuror, magistrat-asistent sau personal de specialitate juridică asimilat judecătorilor, precum și în funcția de judecător ori procuror financiar sau consilier de conturi de la secția jurisdicțională a Curții de Conturi. La calcularea acestei vechimi se iau în considerare și perioadele în care judecătorul, procurorul, magistratul-asistent sau personalul de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor, precum și

¹ Legea nr. 303/2004 privind statutul magistratilor a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 576 din 29 iunie 2004.

judecătorul, procurorul financiar și consilierul de conturi la secția jurisdicțională a Curții de Conturi a exercitat profesia de avocat, personal de specialitate juridică în fostele arbitraje de stat, consilier juridic sau jurisconsult.

(3) De pensia de serviciu prevăzută la alin. (1) beneficiază, la împlinirea vârstei de 60 de ani, și judecătorii și procurorii cu o vechime în magistratură între 20 și 25 de ani, în acest caz cuantumul pensiei fiind micșorat cu 1% din baza de calcul prevăzută la alin. (1), pentru fiecare an care lipsește din vechimea integrală în magistratură.

(4) Pentru fiecare an care depășește vechimea în magistratură prevăzută la alin. (1) și (2) la cuantumul pensiei se adaugă câte 1% din baza de calcul prevăzută la alin. (1), fără a o putea depăși.

(5) Persoanele care îndeplinesc condițiile de vechime prevăzute la alin. (1) și (3) în funcția de judecător, procuror, magistrat-asistent sau personal de specialitate juridică asimilat judecătorilor, precum și în funcția de judecător ori procuror financiar sau consilier de conturi de la secția jurisdicțională a Curții de Conturi se pot pensiona și pot beneficia, la împlinirea vârstei de 60 de ani, de pensie de serviciu, chiar dacă la data pensionării au o altă ocupație. În acest caz, pensia se stabilește dintr-o bază de calcul egală cu indemnizația de încadrare brută lunară pe care o are un judecător sau procuror în activitate, în condiții identice de funcție, vechime și grad al instanței sau parchetului, și sporurile, în procent, avute la data eliberării din funcție ori, după caz, cu salariul de bază brut lunar și sporurile avute în ultima lună de activitate înainte de data pensionării. **De această pensie de serviciu pot beneficia numai persoanele care au fost eliberate din funcție din motive neimputabile.**

(6) De prevederile alin. (1), (3) și (4) pot beneficia și judecătorii și procurorii pensionați anterior intrării în vigoare a prezentei legi, care beneficiază de pensie în sistemul public și care îndeplinesc condițiile prevăzute de prezenta lege pentru acordarea pensiei de serviciu. În acest caz, pensia de serviciu se stabilește dintr-o bază de calcul egală cu indemnizația de încadrare brută lunară pe care o are un judecător sau procuror în activitate, în condiții identice de funcție, vechime și nivel al instanței sau parchetului unde a funcționat înaintea eliberării din funcția de judecător sau procuror, și sporurile, în procent, avute la data eliberării din funcție.

(7) Judecătorii și procurorii pot opta între pensia de serviciu și pensia din sistemul public. Judecătorii și procurorii militari pot opta între pensia de serviciu și pensia militară de serviciu.

(8) Pensia prevăzută de prezentul articol are regimul juridic al unei pensii pentru limită de vârstă.”

„**Art. 83.** — (1) Judecătorii, procurorii, magistrații-asistenți de la Înalta Curte de Casație și Justiție, precum și personalul de specialitate juridică prevăzută la art. 87 alin. (1) pot fi menținuți în funcție după împlinirea vârstei de pensionare prevăzute de lege, până la vârsta de 70 de ani. Până la vârsta de 65 de ani, magistratul poate opta să rămână în funcție, însă după împlinirea acestei vârste, pentru menținerea în activitate este necesar avizul anul al Consiliului Superior al Magistraturii.

(2) Judecătorii și procurorii care au fost eliberați din funcție prin pensionare pot cumula pensia de serviciu cu veniturile realizate dintr-o activitate profesională, indiferent de nivelul veniturilor respective.

(3) Reîncadrarea în funcția de judecător, procuror ori magistrat-asistent se face fără concurs și cu avizul Consiliului Superior al Magistraturii, la instanțele sau, după caz, la parchetele de pe lângă acestea în cadrul cărora au funcționat până la data pensionării. În acest caz, numirea în funcția de magistrat-asistent se face de Consiliul Superior al Magistraturii, iar numirea în funcția de judecător sau procuror se face de Președintele României, la propunerea Consiliului Superior al Magistraturii.”

„**Art. 83¹.** — (1) Judecătorii și procurorii pot fi pensionați anticipat, cu reducerea vârstei de pensionare prevăzute de prezenta lege cu până la 5 ani, în cazul în care depășesc vechimea în magistratură prevăzută la art. 82 alin. (1) cu cel puțin 5 ani. Cei care îndeplinesc atât condițiile pentru acordarea pensiei în condițiile prezentului articol, cât și pe cele prevăzute la art. 82 alin. (2) pot opta între cele două pensii.

(2) Pensia prevăzută la alin. (1) are regimul unei pensii anticipate de serviciu.

(3) Beneficiarii pensiei de serviciu prevăzute la alin. (1) nu pot cumula pensia de serviciu cu veniturile realizate dintr-o activitate profesională, indiferent de nivelul veniturilor respective, până la vârsta de 60 de ani.

(4) Cuantumul pensiei anticipate se stabilește potrivit prevederilor art. 82 alin. (1) și (4).”

„**Art. 83².** — (1) Nu beneficiază de pensia de serviciu prevăzută la art. 82 și 83¹ și de indemnizația-prevăzută la art. 81 judecătorii, procurorii, magistrații-asistenți și personalul de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor care, chiar ulterior eliberării din funcție, au fost condamnați definitiv ori s-a dispus amânarea aplicării pedepsei pentru o infracțiune de corupție, o infracțiune asimilată infracțiunilor de corupție sau o infracțiune în legătură cu acestea, săvârșite înainte de eliberarea din funcție. Aceste persoane beneficiază de pensie în sistemul public, în condițiile legii.

(2) Punerea în mișcare a acțiunii penale pentru una dintre infracțiunile prevăzute la alin. (1) atrage, de drept, suspendarea soluționării cererii de acordare a pensiei de serviciu sau, după caz, suspendarea plății pensiei de serviciu, dacă aceasta a fost acordată până la soluționarea definitivă a cauzei. În această perioadă, persoana față de care s-a pus în mișcare acțiunea penală beneficiază, în condițiile legii, de pensie din sistemul public.

(3) Dacă se dispune clasarea, renunțarea la urmărirea penală, achitarea, încetarea procesului penal sau renunțarea la aplicarea pedepsei față de judecător, procuror, magistrat-asistent sau personalul de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor, acesta este repus în situația anterioară și i se plătește pensia de serviciu de care a fost lipsit ca urmare a punerii în mișcare a acțiunii penale sau, după caz, diferența dintre aceasta și pensia din sistemul public încasată după punerea în mișcare a acțiunii penale.

(4) Hotărârea de condamnare sau prin care s-a dispus amânarea aplicării pedepsei, rămasă definitivă, se comunică de către instanța de executare Consiliului Superior al Magistraturii. Consiliul Superior al Magistraturii va informa Casa Națională de Pensii Publice cu privire la apariția uneia dintre situațiile prevăzute de prezentul articol care are ca efect acordarea, suspendarea, încetarea sau reluarea plății pensiei de serviciu ori, după caz, suspendarea sau reluarea procedurii de soluționare a cererii de acordare a pensiei de serviciu. Informarea Consiliului Superior al Magistraturii cuprinde elementele necesare pentru aplicarea măsurii respective de către casele teritoriale de pensii, inclusiv datele de identificare a persoanei, temeiul de drept al măsurii, precum și data de la care se aplică.”

56. Speța supusă judecării instanței de trimitere are ca premisă un decret de eliberare din funcție a unui judecător ca o consecință a condamnării definitive pentru o faptă de corupție, ca urmare a hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii care ia act de condamnare și înaintează Președintelui României cererea de eliberare din funcție pe temeiul art. 65 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

57. În acest context factual nu pot fi ignorate prevederile art. 82 alin. (5) teza finală din Legea nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care condiționează beneficiul acordării pensiei de serviciu pentru vechimea în

magistratură prevăzută de alin. (1) și (3) din același articol de împlinirea vârstei de 60 de ani și eliberarea din funcție pentru motive neimputabile. Contestatorul, la momentul pensionării, se afla în situația eliberării din funcție pentru motive imputabile, în urma condamnării sale pentru fapte de corupție săvârșite în exercițiul funcției de judecător.

58. În adoptarea Legii nr. 118/2014, așa cum rezultă din expunerea de motive, legiuitorul pornește de la situația deja reglementată în cuprinsul art. 82 alin. (5) din Legea nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, însă își propune să reglementeze suplimentar situația în care pensionarea intervine pentru un motiv neimputabil, iar după pensionare intervine o condamnare pentru o infracțiune de corupție, o infracțiune asimilată infracțiunilor de corupție sau o infracțiune în legătură cu acestea, săvârșită în timpul exercitării funcției, efectele acestei hotărâri asupra dreptului la pensia de serviciu deja stabilită, precum și efectele punerii în mișcare a acțiunii penale asupra pensiei în plată sau asupra cererii de acordare a pensiei de serviciu.

59. Textul de lege a cărui interpretare se solicită a vizat o lacună a legii în forma sa anterioară completării survenite prin Legea nr. 118/2014, respectiv acoperirea acelor situații în care, deși persoanele vizate de prevederile Legii nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pentru beneficiul pensiei de serviciu săvârșiseră vreuna dintre infracțiunile determinate generic în norma legală completatoare, în timpul exercitării funcției, erau eliberați din funcție din motive neimputabile, anterior intervenirii unei hotărâri de condamnare sau de amânare a aplicării pedepsei, câștigând astfel dreptul de

a fi stabilită în favoarea lor pensia de serviciu convenită pentru vechimea în magistratură.

60. Acest text nou-introdus prin Legea nr. 118/2004 are în vedere, ca reper esențial pentru aplicabilitatea sa, pronunțarea unei hotărâri definitive de condamnare sau de amânare a aplicării pedepsei ulterior eliberării din funcție din motive neimputabile a persoanei care a solicitat să i se acorde beneficiul pensiei de serviciu la momentul eliberării din funcție, hotărârea penală fiind pronunțată pentru infracțiuni de corupție, infracțiuni asimilate celor de corupție sau în legătură cu acestea.

61. Or, contestatorul din litigiul principal se află în situația în care, la momentul solicitării beneficiului pensiei de serviciu, nu a putut justifica eliberarea sa din funcție din motive neimputabile, fiind condamnat penal cât timp se afla în exercițiul funcției de judecător, fiindu-i, așadar, aplicabile prevederile art. 82 alin. (5) din Legea nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

62. În aceste condiții, se constată că soluționarea pe fond a cauzei nu depinde de dezlegarea chestiunii de drept privind interpretarea dispozițiilor art. 83² alin. (1) din Legea nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, întrucât ipoteza reglementată de această normă legală nu se regăsește în cauza dedusă judecării.

63. Pentru ca mecanismul procedural reglementat prin art. 519 din Codul de procedură civilă să nu fie deturnat de la scopul său firesc de preîntâmpinare a apariției unei practici neunitare și utilizat pentru tranșarea în concret a aspectelor litigioase aflate pe rolul instanței de trimitere, instanța supremă trebuie chemată să dea doar rezolvări de principiu chestiunilor de drept de a căror interpretare depinde soluționarea pe fond a cauzei.

64. Pentru aceste considerente, constatând că nu sunt îndeplinite cumulativ condițiile de admisibilitate prevăzute de dispozițiile art. 519 din Codul de procedură civilă, în temeiul art. 521 din Codul de procedură civilă,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel Oradea — Secția I civilă în Dosarul nr. 936/108/2015 privind pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea modului de interpretare și aplicare a dispozițiilor art. 832 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 17 octombrie 2016.

PREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

IULIA CRISTINA TARCEA

Magistrat-asistent,
Mihaela Lorena Mitroi

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948493 051916